

“ମିତେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ହେଉଛି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ପନ୍ଦନକ ରଙ୍ଗ-ବେରଙ୍ଗୀ ଦୁନିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବା, ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ଖୁସିରେ ହର୍ଷିତ ହୋଇ ରୁହ, ଝାଡ଼ିଲିଯାଅ ନାହିଁ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେଉଁ ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହ ସର୍ବଦା କାୟମ ରହିବ?

ଉତ୍ତର:- ଆମକୁ ବେହଦର ବାବା ନୁଆ ଦୁନିଆର ରାଜକୁମାର-ରାଜକୁମାରୀ କରାଇବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏହି ଉମଙ୍ଗରେ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ପାରିବ ଯେ ଲଢେଇରେ ସ୍ଵର୍ଗ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ସ୍ଵର୍ଗର ଦ୍ଵାର ଖୋଲିବ - ଏହି ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖୁସି-ଖୁସିରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ।

ଶୀତ:- ଦୁନିଆ ରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗିଳା ବାବା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏ କଥା ବାବାଙ୍କୁ କିଏ କହିଲା ଯେ ଦୁନିଆ ହେଉଛି ରଙ୍ଗ-ବେରଙ୍ଗୀ? ଏବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଅନ୍ୟ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହି ଦୁନିଆର ଖେଳ ହେଉଛି ରଙ୍ଗ-ରଙ୍ଗିଳା । କୌଣସି ବି ସିନେମା ଆଦିରେ ବହୁତ ରଙ୍ଗ-ବେରଙ୍ଗୀ ସିନ-ସିନେରୀ ଆଦି ରହିଥାଏ ନା । ଏହି ବିଶାଳ ଦୁନିଆକୁ କେହି ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି ପୁରୁଷାରଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ସାରା ବିଶ୍ଵର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସ୍ଵର୍ଗ କେତେ ରଙ୍ଗ-ବେରଙ୍ଗୀ, ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ଅଟେ, ଯାହାକୁ କେହି ହେଲେ ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ, ତାହା ହେଉଛି ଇ୍ରାଶ୍ଚର୍ୟ୍ଵଲ୍ ରଙ୍ଗ-ବେରଙ୍ଗୀ ଦୁନିଆ । ଗାୟନ କରାଯାଏ ଯେ ବିଶ୍ଵର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ - ଏହାକୁ କେବଳ ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ତୁମେ ହିଁ ଇ୍ରାଶ୍ଚର ଅଫ୍ ଇ୍ରାର୍ଲଡ୍ ନିମନ୍ତେ ନିଜ-ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତ ରହିଛି । ତାହା ହେଉଛି ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ପନ୍ଦନକ, ବହୁତ ରଙ୍ଗ-ବେରଙ୍ଗୀ ଦୁନିଆ, ଯେଉଁଠି ହୀରା-ନୀଳାର ମହଲ ହୋଇଥାଏ । ତୁମେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଚାଲିଯାଉଛ । ସେଠାରେ ଖେଳୁଛ, ରାସ-ବିଳାସ ଆଦି କରୁଛ । ବାସ୍ତବରେ ଦୁନିଆ ବିସମ୍ଭବକର ନା । ଏଠାରେ ହେଉଛି ମାୟାର ରାଜ୍ୟ । ଏହା ମଧ୍ୟ କେତେ ବିସମ୍ଭବକର ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ କ’ଣ କ’ଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ଏ କଥା କେହି ବି ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏହି ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରୁଛୁ । ନାଟକ ବୋଲି ଯଦି ବୁଝିଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ନାଟକର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ରହିଥାଆନ୍ତା । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ବି କେତେ ହେଉଛନ୍ତି ସାଧାରଣ । ମାୟା ବିଲୁଲ୍ ହିଁ ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ନାକ ଧରି, ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ଗୋଟିଏ କ୍ଷଣ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛନ୍ତି, ବହୁତ ହର୍ଷିତ ରହିଛନ୍ତି । ଓହୋ! ଆମେ ଦୁନିଆର ବିସମ୍ଭବ ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉଛୁ, ପୁଣି ଭୁଲିଯାଉଥିବାରୁ ଝାଡ଼ିଲି ପଡ଼ୁଛନ୍ତି । ଏପରି ଝାଡ଼ିଲି ପଡ଼ୁଛନ୍ତି ଯେ ଶବରମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଝାଡ଼ିଲି ପଡ଼ୁ ନ ଥିବେ । ଟିକିଏ ହେଲେ ବି ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବୁ । ଆମକୁ ଅବିନାଶୀ ବାବା ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ଏକଦମ ଶବ ପାଲଟିଯାଉଛନ୍ତି । ସେହି ଖୁସୀ, ନିଶା ରହୁ ନାହିଁ । ଏବେ ବିସମ୍ଭବକର ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତାହାର ରାଜକୁମାର ହେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଜ୍ଞାନରେ ଯେଉଁମାନେ ହୁଏତ ଅଟନ୍ତି ସେହିମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଥିବେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସ୍ଵର୍ଗର ରାଜକୁମାର ଥିଲେ । ସେହି ସତ୍ୟଯୁଗ ପୁଣି କୁଆଡ଼େ ଗଲା! ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ନେଇ ସିଦ୍ଧିରେ କିପରି ଖସିଲେ । ସତ୍ୟଯୁଗରୁ କଳିଯୁଗ କିପରି ହେଲା । ପତନର କଳା କିପରି ହେଲା ଏକଥା ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ଏହିଭଳି ଖୁସିରେ ରହି ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆସୁଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏ କଥା ଶୁଣି ଭାରତବାସୀ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହିଁ ଏହି ଉତ୍ସାହ ରହିବ । ଦୁନିଆର ଲୋକେ ତ ରତନକୁ ମଧ୍ୟ ପଥର ଭାବି ଫୋପାଡ଼ି ଦେବେ । ଏହା ତ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତନ ନା । ଏହି ଜ୍ଞାନ ରତନର ସାଗର ହେଉଛନ୍ତି ବାବା । ଏହି ରତନଗୁଡ଼ିକର ବହୁତ ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ରତନ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ସାଗରତୀକାରୀ ସିଧାସଳଖ ଶୁଣୁଛ ତେଣୁ ଆଉ କିଛି ଶୁଣିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏ ସବୁ ରହିବ ନାହିଁ । ନାଁ ସେଠାରେ ଓକିଲାତି ନା ଡାକ୍ତରୀ ଆଦି ହେବାର ଅଛି । ସେଠାରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ହିଁ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ତୁମେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଭୋଗ କରିବ । ତେଣୁ ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଏ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଥର ମୁରଲୀ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଯାଇଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଚାର ସାଗର ମନଥନ କରିବା ଉଚିତ୍, ତେବେ ଯାଇ ପଏଣ୍ଟସ୍ ବାହାରିବ । ଭାଷଣ କରିବାକୁ ହେଲେ ସକାଳୁ ଉଠି ଲେଖି, ପୁଣି ପଢ଼ିବା ଦରକାର । ଭୁଲିଯାଉଥିବା ପଏଣ୍ଟସ୍ ପୁଣି ଯୋଡ଼ିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ଧାରଣା ଭଲ ହେବ ତଥାପି ଲେଖା ସଦୃଶ ସବୁ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । କିଛି ନା କିଛି ପଏଣ୍ଟସ୍ ଭୁଲିଯିବେ । ତେଣୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କିଏ, ସେ ତ ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲେ । ଭାରତ ହିଁ ସ୍ଵର୍ଗ ଥିଲା । ସେହି ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଥିଲେ । ଆମେ ତୁମକୁ ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣାଉଛୁ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆସୁଛନ୍ତି । ରାଜଯୋଗ ଭଗବାନ ହିଁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ପବିତ୍ରତା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି, ଡବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ ଦେବତା କରାଇବା ପାଇଁ । ଏସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିବା ଦରକାର । ଯାହାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ଥିବ ସେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରିବେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ

ଚିତ୍ରରେ ମଧୁସ୍ତ ଲେଖା ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକଲାସ୍ ରହିଛି । ଏହି ଲଢେଇ ପରେ ସ୍ଵର୍ଗର ଦ୍ଵାର ଖୋଲିବ । ଏହି ଲଢେଇରେ ଯେପରି ସ୍ଵର୍ଗ ନିର୍ମାତ ହୋଇ ରହିଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ତ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବା ଦରକାର, ଜନମାଷ୍ଟମୀରେ ଲୋକମାନେ ନୂଆ ବସ୍ତ୍ର ଆଦି ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏବେ ଜାଣିଛ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ନୂଆ କଷ୍ଟନ ଶରୀର ନେବୁ । କାଷ୍ଟନ କାୟା କୁହାଯାଏ ନା ଅର୍ଥାତ୍ ସୁନା ପରି କାୟା । ଆତ୍ମା ସଦୃଶ ଶରୀର ମଧୁସ୍ତ ପବିତ୍ର ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ କାଷ୍ଟନ ହୋଇ ନାହିଁ । କରମଅନୁସାରେ କଷ୍ଟନ ହେଉଛନ୍ତି । ସ୍ବାଦର ଯାତ୍ରା ଦ୍ଵାରା ହିଁ କାଷ୍ଟନ ହେବେ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଅକଲ ମଧୁସ୍ତ ନାହିଁ । ସ୍ବାଦ କରିବାର ମେହନତ କଲେ ହିଁ ବାଣୀ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ । ଏବେ ସେ ଶକ୍ତି କେଉଁଠି ଅଛି । ଯୋଗ ହିଁ ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ଚେହେରା ମଧୁସ୍ତ ଥିବା ଦରକାର ନା! ପାଠପଢା ମଧୁସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜନମାଷ୍ଟମୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଶ୍ଯାମ-ସୁନ୍ଦର କୁହାଯାଏ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ, ନାରାୟଣଙ୍କୁ, ରାମଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ତ କଲା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି, ମୋର ସନ୍ତାନମାନେ ଯିଏକି ଜ୍ଞାନ ଚିତା ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ ପୁଣି କୁଆଡେ ଚାଲିଗଲେ । କାମ ଚିତାରେ ଜଳି କରମାନଙ୍କରେ ତଳକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟି ମଧୁସ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵପରଧାନ ପୁଣି ସତ୍ତ୍ଵ, ରଜଃ, ତମଃ ହେଉଛି । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମଧୁସ୍ତ ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ । କାମ ଚିତାରେ ବସି ସବୁ ଶ୍ଯାମଳ ଅର୍ଥାତ୍ କଳା ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ମୁଁ ସୁନ୍ଦର କରିବାକୁ ଆସିଛି । ଆତ୍ମାକୁ ସୁନ୍ଦର କରାଯାଏ । ବାବା ପରତ୍ସେକଙ୍କର ଚଳଣିରୁ ବୁଝିଯାଉଛନ୍ତି - ମନ୍ୟା, ବାତା, କରମଣୀ କିପରି ଚାଲୁଛନ୍ତି । କିପରି କରମ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିରୁ ସବୁ କିଛି ଜଣାପଡିଯାଉଛି । ପିଲାମାନଙ୍କ ଚଳଣି ତ ବହୁତ-ସୁନ୍ଦର ହେବା ଦରକାର । ମୁଖରୁ ସବରଦା ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ବାହାରିବା ଉଚିତ୍ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ଭଲ । ଶ୍ଯାମ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ରହିବା ଦରକାର । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସଦୃଶ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ବି କଳା କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ରାଧାଙ୍କୁ ବି କଳା କାହିଁକି କରୁଛନ୍ତି? କଳା ପଥରର ଶିବଲିଙ୍ଗ ମଧୁସ୍ତ ରଖୁଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସେ କ'ଣ ହୋଇଥାଆନ୍ତି କି! ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି କିଏ ଆଉ ତାଙ୍କୁ କିଭଳି ରୂପ ଦେଇ ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । କଳା କାହିଁକି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏହି ବିଷୟରେ ବୁଝାଇପାରିବ । ଏବେ ଦେଖିବା ପିଲାମାନେ କ'ଣ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି - ଏହି ଜ୍ଞାନ ସମସ୍ତ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ତ କହିବାକୁ ହେବ ଯେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନନ୍ତର ପାପ କଟିଯିବ । ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । କାହାକୁ ବି ତୁମେ ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧିପାରିବ । ସ୍ବରୋପବାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ତ ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧିପାରିବ । ଯେ କେହି ହୁଅନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ କହିବାକୁ ହେବ - ଭଗବାନୁବାଚ, ନିଶ୍ଚୟ କୌଣସି ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ତ କହିବେ ନା । କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମକୁ ଛାଡି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବ । ବାବା କେତେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତଥାପି ଯଦି ନ ବୁଝିଲେ ତେବେ ବାବା ବୁଝିଥାଆନ୍ତି ଯେ ଏହାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ । ତୁମେ ତ ଏକଥା ବୁଝୁଛ ଯେ ଶିବବାବା ପଢାଉଛନ୍ତି । ରଥ ବିନା ତ ପଢାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ଲିଗାରା ଦେଇଦେବା ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ । କେତେକ ସନ୍ତାନଙ୍କର ବୁଝାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ ବହୁତ ଭଲ ରହିଛି । ବାବା ମମ୍ମାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତ ଜାଣୁଛ ଯେ ଲାଏ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବେ । ମମ୍ମା ମଧୁସ୍ତ ବହୁତ ସେବା ତ କରୁଥିଲେ ନା । ଏହି କଥାକୁ ମଧୁସ୍ତ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ମାୟାର ମଧୁସ୍ତ ଅନେକ ପ୍ରକାର ରୂପ ରହିଛି । ଅନେକ କହୁଛନ୍ତି ଆମ ଶରୀରରେ ମମ୍ମା ଆସୁଛନ୍ତି, ଶିବବାବା ଆସୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନୂଆ-ନୂଆ ପଏଣ୍ଟସ୍ ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶରୀର ବ୍ରହ୍ମବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଶୁଣାଇବେ ନା ଅନ୍ୟ କାହା ଦ୍ଵାରା ଶୁଣାଇବେ । ଏକଥା ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏମିତିରେ ତ କନ୍ୟାମାନେ ନିଜସ୍ଵ ବହୁତ ପ୍ରକାରର ପଏଣ୍ଟସ୍ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ମାୟାଗାଦିନରେ କେତେ କଥା ଛପାଯାଉଛି । ଏପରି ନୁହେଁ କି ଲେଖକଙ୍କ ଶରୀରରେ ମମ୍ମା-ବାବା ଆସି, ଲେଖାଉଛନ୍ତି । ନାଁ, ବାବା ତ ସିଧାସଳଖ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଏଠାକୁ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଆସୁଛ । ଯଦି ମମ୍ମା-ବାବା କାହା ଶରୀରରେ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ସେହିଠାରେ ହିଁ ବସି ତାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣନ୍ତୁ । ନାଁ, ଏଠାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆକର୍ଷଣ ରହିଥାଏ । ଦୂରରେ ରହୁଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣ ରହୁଛି । ଜନମାଷ୍ଟମୀରେ ମଧୁସ୍ତ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜନ୍ମ କେବେ ହେଲା, ଏ କଥା ମଧୁସ୍ତ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରୂପି ଝୁଲା ଏବେ ଭରତ୍ତ ହେଉଥିବାରୁ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି କେତେକଙ୍କ ପାଖରେ ବିଲକୁଲ୍ ଖୁସି ହିଁ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ ନ କରିବା ପାଇଁ ଯେପରି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିନେଉଛନ୍ତି । ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତ କେବଳ ସେବା ହିଁ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ । ଭାବନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କର ସେବା ଯଦି ନ କରିବୁ, କାହାକୁ ରାସ୍ତା ନ ବଢାଇବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ଧ ହିଁ ରହିଯିବୁ । ଏହା ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ ନା । ବ୍ୟାଜରେ ମଧୁସ୍ତ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ରହିଛି, ସେ ବିଷୟରେ ମଧୁସ୍ତ ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ । କାହାକୁ ମଧୁସ୍ତ ପଚାର ଏହାଙ୍କୁ କଳା କାହିଁକି ଦେଖାଇଛନ୍ତି, କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି ରାମଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଚୋରୀ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଏପରି କୌଣସି କଥା ତ ହେବ ନାହିଁ ।

ତୁମେ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ପରିସ୍ତାନୀ ଥିଲ, ଏବେ କବରସ୍ତାନୀ ହୋଇଯାଇଛ ପୁଣି ଜ୍ଞାନ ଚିତା ଉପରେ ବସି ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରି ପରିସ୍ତାନୀ ହେଉଛ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧି ଦରକାର । ଏତିକି ନିଶା ଥିବା ଦରକାର - ଆମକୁ ଭଗବାନ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କ ସାଥରେ ରହୁଛୁ । ଭଗବାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ ତା ସହିତ ପାଠ ପଢୁଛୁ ମଧୁସ୍ତ । ବୋର୍ଡିଙ୍ଗ୍ରେ ରହିଲେ ଆଉ ବାହାର ସଙ୍ଗର ପ୍ରଭାବ ପଡିବ ନାହିଁ । ଲାଏ ମଧୁସ୍ତ ହେଉଛି ସ୍କୁଲ୍ ନା । ସାଧାରଣତଃ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିସାଧନମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆଚାର ବ୍ୟବହାର ରହିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏବେ ତ ବିଲକୁଲ୍ ନାହିଁ, ତମୋପରଧାନ ପଡିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଦେବତାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଇ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କର କେତେ ମହିମା ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ

ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୈବୀ ଚରିତ୍ର ଥିଲା, ଏବେ ଆସୁରୀ ଚରିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି । ଏହିପରି ଭାବେ ତୁମେ ଭାଷଣ କଲେ ଶୁଣି ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଯିବେ । ଛୋଟ ମୁହଁ ବଡ଼ କଥା - ଏ କଥା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ କେତେ ବଡ଼ କଥା ଶୁଣୁଛ, ଏତେ ବଡ଼ ହେବା ପାଇଁ । ତୁମେ କାହାକୁ ହେଲେ ବି ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧିପାରିବ । ବାବାଟଙ୍କର ଏହି ସନ୍ଦେଶ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହି ଲଜେଇ ହିଁ ସଂରକ୍ଷଣ ଦ୍ଵାରା ଖୋଲିଥାଏ । ଏବେ ପତିତରୁ ପାବନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାବାଟଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ଦେହଧାରୀତଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ହିଁ କଲିୟାଣୀ ଦୁନିଆ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ମଧୁସ୍ତ ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମ ଅନୁସାରେ ଧାରଣ ହେଉଛି, ସ୍କୁଲରେ ମଧୁସ୍ତ ବୃତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ବହୁତ ମେହନତ କରିଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧୁସ୍ତ କେତେ ବଡ଼ ବୃତ୍ତି ମିଳୁଛି । ସେବା ବହୁତ ରହିଛି । ମାତାମାନେ ମଧୁସ୍ତ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବେ, ଚିତ୍ର ମଧୁସ୍ତ ନିଜ ପାଖରେ ସମସ୍ତେ ରଖ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ରାମଚନ୍ଦ୍ର, ନାରାୟଣ, ଶିବଙ୍କର ମଧୁସ୍ତ କଳା ଚିତ୍ର ଧରି... ବୁଝାଅ । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି କଳା କରିଛନ୍ତି? ଶ୍ଵାମ-ସୁନ୍ଦର । ଶ୍ରୀନାଥ ଦ୍ଵାରକୁ ଯାଅ ସେଠାରେ ବିଲକୁଲ୍ କଳା ଚିତ୍ର ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହିପରି ଚିତ୍ର ସବୁ ଏକତ୍ର କରିବା ଦରକାର । ନିଜର ଚିତ୍ର ମଧୁସ୍ତ ଦେଖାଇବା ଦରକାର । ଶ୍ଵାମ-ସୁନ୍ଦରଙ୍କର ଅର୍ଥ ବୁଝାଇ କୁହ ଯେ ତୁମେ ମଧୁସ୍ତ ଏବେ ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧି, କାମ ଚିତାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ଉତ୍ସାହ ଚିତା ଉପରେ ବସିଲେ ଗୋରା ହୋଇଯିବ । ଏଠାରେ ମଧୁସ୍ତ ତୁମେ ସେବା କରିପାରିବ । ଏମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି କଳା କରାଯାଇଛି ଏହା ଉପରେ ଭଲ ଭାବରେ ଭାଷଣ କରିପାରିବ । ଶିବଲିଙ୍ଗକୁ ମଧୁସ୍ତ କାହିଁକି କଳା କରିଦେଇଛନ୍ତି ! ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଶ୍ଵାମ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି, ଆମେ ବୁଝାଇବୁ । ଏଥିରେ କେହି ନାରାଜ ହେବେ ନାହିଁ । ସେବା ତ ବହୁତ ସହଜ । ବାବା ତ ବୁଝାଇଚାଲିଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ଭଲ ଗୁଣ ଧାରଣ କରି, କୂଳର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କର । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମେ ହେଉଛୁ ଉଚ୍ଚତର ଉଚ୍ଚତ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳର । ପୁଣି ରାକ୍ଷୀ ବନ୍ଧନର ଅର୍ଥ ତୁମେ କାହାକୁ ହେଲେ ବି ବୁଝାଇପାରିବ । ବେଶ୍ଵାମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ତ ବୁଝାଇ ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧି ପାରିବ । ଚିତ୍ର ମଧୁସ୍ତ ସାଥରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମାମେକମ୍ ସ୍ଥାପନ କର - ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମାନିବା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଗୋରା ହୋଇଯିବ । ବହୁତ ଯୁକ୍ତି ସବୁ ରହିଛି । କେହି ମଧୁସ୍ତ ବିରକ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ବାବାଟଙ୍କ ବ୍ଯତୀତ କୌଣସି ମନୁଷ୍ଯ କାହାର ସଦ୍ଗତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ରାକ୍ଷୀ ବନ୍ଧନର ଦିନ ନ ହୋଇଥିଲେ ମଧୁସ୍ତ କୌଣସି ଦିନ ବି ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧିପାରିବ । ଏହାର ଅର୍ଥ ତ ବୁଝିବା ଦରକାର । ଯେବେ ଚାହିଁବ ସେବେ ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧିପାରିବ । ଏହା ହିଁ ତୁମର ଧନ୍ଦା । କୁହ, ବାବାଟଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ମସ୍ତିକକୁ ଯାଇ ମଧୁସ୍ତ ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ । ଆମେ ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । ଏହି କଥା ବୁଝିବାର ହକ ତୁମର ମଧୁସ୍ତ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତ ପାପ କଟିଯିବ, ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ଏହା ପତିତ ଦୁନିଆ ନା । ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିଲା ନିଗ୍ରହ, ଏବେ କଲିୟାଣ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେ କ'ଣ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବ ନାହିଁ? ଏହିପରି ଶୁଣାଇଲେ ତୁରନ୍ତ ଆସି ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ିଯିବେ । ଆରକ୍ଷା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଉତ୍ସାହ ରତ୍ନର ସାଗରତୀକାରୀ ଯେଉଁ ଅବିନାଶୀ ଉତ୍ସାହ ରତ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି, ତାର ମୂଲ୍ୟ ଗଣିବାକୁ ହେବ । ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ନିଜ ଭିତରେ ଉତ୍ସାହ ରତ୍ନକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ରତ୍ନ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହି ବାଣୀକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଆତ୍ମା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ସେଥିପାଇଁ ଯୋଗ କରିବାର ବିଧି ଶିଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:-

ମୋ'ର ପଣିଆର ସୁକ୍ଷ୍ମ ସ୍ଵରୂପର ମଧୁସ୍ତ ତ୍ଯାଗ କରି ସଦା ନିର୍ଭୟ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ହୁଅ ।

ଆଦିକାଲିର ଦୁନିଆରେ ଧନ ଅଛି ତ ଭୟ ମଧୁସ୍ତ ଅଛି । ଯାହା ପାଖରେ ଯେତେ ଧନ ଅଛି ସେ ସେତିକି ଭୟଭୀତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହି ଖାଉଛନ୍ତି, ଶୋଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଭୟରେ ହିଁ ସବୁ କିଛି କରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁଠି ମୋ'ର ପଣିଆ ରହିଛି ସେଠାରେ ଭୟ ନିଗ୍ରହ ରହିବ । ଯଦି କୌଣସି ସୁନାର ହରିଣ ମଧୁସ୍ତ ଯଦି ମୋ'ର ହେଲା ତେବେ ଭୟ ନିଗ୍ରହ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବା ମୋ'ର ଅଟନ୍ତି ତେବେ ନିର୍ଭୟ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ସୁକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ମଧୁସ୍ତ ମୋ'ର ମୋ'ରକୁ ଚେକ୍ କରି ତାକୁ ତ୍ଯାଗ କର ତାହାହେଲେ ନିର୍ଭୟ ତଥା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ହେବାର ବରଦାନ ମିଳିଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ଯଦି ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ବିଚାରକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବ ତେବେ ତୁମକୁ ସ୍ଵତଃ ହିଁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

*** ଓମ୍ ଗାନତି ***

ଅବ୍ଯକ୍ତ ଈଶାରେ - ଯଦି ସହଜଯୋଗୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେହର ଅନୁଭବୀ ହୁଅ ।

ଗୋଟିଏ ପଟେ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ରହୁ, ଅନ୍ୟ ପଟେ ବ୍ରହ୍ମାବାବାତ୍ମକ ଭଳି ବାବାତ୍ମକ ସନ୍ଦେହରେ ସରବଦା ରୁଡି ରୁହ, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଲଭଲୀନ ଅବସ୍ଥାରୁ ତଳକୁ ଆସ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହିଭଳି ଲଭଲୀନ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ହିଁ ବାବାତ୍ମକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବ । ତେଣୁ ତୁମେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ପବିତ୍ର ପ୍ରେମ ଏବଂ ନିଜର ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଳନା ଦିଅ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ କର ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗୀ କରିଦିଅ ।